DINAMO — UN PARADOX CARE ÎȘI POATE GĂSI REZOLVAREA

„DE MULȚI ANI NU-MI AMINTESC CA DINAMO SĂ FI TERMINAT UN TUR ATÎT DE SLAB, CU NUMAI 16 PUNCTE" (Nunweiller III, căpitanul echipei)

E foarte greu de făcut analiza unei echipe ca Dinamo. Dintr-o mie și una de motive. Cert este că echipa campioană a intrat în iarnă cu destule triste̦ți. La ora primei scadențe, campioana „en titre" și-a găsit marile ambiții înecate, undeva, la mijlocul clasamentului, s-a trezit la șase puncte distanță de „loja de aur" și, firesc, toate gîndurile s-au îndreptat spre „zăpezile de altădată". Nu s-au făcut comparații cu sezoane prea îndepărtate, cu epoca celor patru titluri consecutive și nici n-ar fi fost îndreptățite astfel de raportări. Singurul termen logic de referință nu putea fi decît turul campionatului trecut cînd aceeași echipă (ba chiar fără trei individualități prezente azi) termina întrecerea în frunte, pe prima treaptă, cu **20 de puncte acumulate în opt victorii și patru remize** (numai **trei înfrîngeri**), cu **un golaveraj** confortabil : **26—13.** Oamenii și-au amintit repede de toamna lui '70, și-au amintit și dinamoviștii de vremurile acelea frumoase, și tocmai de aceea ultimul bilanț obligă la nemulțumire și meditație profundă. Pentru că, dincolo de fluctuațiile de formă, dincolo de valorile pe care le reprezintă echipa din șos. Ștefan cel Mare, toamna aceasta înseamnă într-un limbaj al cifrelor : **locul VII, 16 puncte, 6 victorii, 4 remize, 5 înfrîngeri, golaveraj 23—19.** Cifrele vorbesc înainte de orice, pentru că ele rămîn în istorie. Și cifrele acestea își caută cauzele...

CE FRUMOS A FOST ÎNCEPUTUL !

Cînd în vară, în arena din șoseaua Ștefan cel Mare, veniseră cu drept imediat de joc **Florian Dumitrescu** — extrema ce a eliminat Feyenoord-ul prin golul de la Rotterdam — și **Sătmăreanu II** — unul din cei mai talentați oameni ai „noului val" — toată lumea și-a zis că Dinamo, și așa o forță în fotbalul autohton, va traversa dezinvolt noul campionat. Optimismul acesta, neștirbit de insuccesele din turneul spaniol dinaintea noii ediții de campionat, a căpătat robustețe în **primele trei etape** cînd campionii au obținut **cinci puncte din șase posibile dintre care patru în deplasare**, la Cluj (3—1 cu C.F.R.) și Iași (1—0 cu Politehnica), după jocuri apreciate la vremea respectivă. Pierderea derbiului cu Rapid (1—2) și debutul neconvingător în „Cupa campionilor europeni" (0—0 la București, cu Spartak Trnava) au fost taxate drept efectele unei perioade accidentale, în ziua în care echipa campioană cunoștea pentru prima (și ultima !) dată bucuria primului loc în actualul campionat. În sîmbăta aceea de 25 septembrie campionii surclasaseră în „fiefu" lor teamul craiovean (3—0), și tot atunci debutase în echipa lui **Nicușor, Dumitriu II** „vrăjitorul" care născuse atîtea iluzii. A urmat marea calificare de la Trnava, cînd Dinamo a jucat în stilul unei echipe de mare cotă internațională. În drum spre București bravul căpitan de echipă, **Nunweiller III,** mărturisea în semn de speranță : **„Cred că ne-am regăsit cadența ! Dacă vom juca așa în campionat, nu putem pierde titlul !"**. Dar Dinamo n-a jucat așa decît o repriză. Și ce se poate face cu o repriză, în zece meciuri (cîte au urmat ?!...

Repriza aceea din partida cu „U" Cluj, cînd rămasă în zece oameni (**Dumitrache** fusese eliminat în min. 25), echipa campioană a jucat, în ultimele 45 de minute, într-un ritm de-a dreptul infernal, pe care nimeni nu l-a bănuit, dar care a întors în favoarea sa, un rezultat care părea definitiv compromis. Dinamo a ajuns în după-amiaza aceea pe locul II, dar în loc de ascensiune, vine declinul declanșat de acel 0—3 cu Feyenoord, la București. Dinamo pierde un punct, acasă, în derbiul cu U.T.A., se revanșează cîștigînd duelul clasic cu Steaua, dar îl pierde pe cel cu S.C. Bacău, pe Bistrița, mai pierde un punct tot acasă, cu Petrolul, pentru ca în final de stagiune înfrîngerea de la Pitești să trimeată „corabia campionilor" tocmai pe locul VII, loc care — oricît de încurcate ar fi căile fotbalului — devine un paradox, avînd în vedere lotul echipei. Dar au fost și cazuri cînd, paradoxurile și-au găsit rezolvarea. Pur și simplu demonstrîndu-ne că... nu erau paradoxuri. Să fie Dinamo un paradox ? Sau...

DINTRE SUTE DE OPINII...

Există puncte de vedere (și, firesc, oameni care le susțin) potrivit cărora actuala stare de fapt a echipei campioane s-ar datora „omeniei antrenorului Nicușor", unii strecurînd, subtil, și aluzii la procesul de instruire. Întotdeauna, însă, a fost mai ușor să se abordeze aparențele, deși fondul problemei e mai consistent și mai matur. Pentru că, trebuie să recunoaștem, Dinamo și-a sacrificat, în fond, interesele sale în numele intereselor echipei naționale, le-a sacrificat vrînd-nevrînd, dar trebuie să prețuim în primul rînd realitatea. Și trebuie să mai reținem un adevăr expus de **antrenorul D. Nicolae-Nicușor** în diferite discuții și repetat chiar la consfătuirea antrenorilor : **„Au fost multe perioade cînd mi-au lipsit și unsprezece jucători, toți chemați la diferite loturi. Și atunci, despre ce proces de instruire mai poate fi vorba ?"** Problema aceasta apare pentru unii un simplu raționament teoretic, anulat de necesitățile unui jucător modern, apt (sau obligat !) să facă față cu succes și la jocurile echipei naționale și la cele ale formației de club. Teoria e frumoasă și valabilă pentru alții. La noi, însă, s-a observat o menajare la efort a celor selecționați, atunci cînd a fost vorba de echipele de club (și nu e vorba numai de Dinamo !). Dacă au existat și excepții **(Dinu, Lucescu** — saturat în finalul stagiunii), **ele** n-au infirmat regula.

...În turul acesta, Dinamo n-a avut nici atac și aceasta este, credem, **o altă cauză esențială** a actualei poziții modeste din clasament. În campionatul trecut — cîștigat de Dinamo — la sfîrșitul turului, ofensiva din șos. Ștefan cel Mare era cea mai productivă din divizie. Acum, linia de asalt a campionilor înseamnă numai a patra forță din Divizia A, iar din cele 23 de goluri înscrise, 5 nu sînt opera atacanților de meserie, ceea ce explică și mai mult una din carențele fundamentale ale campionilor. **Nervozitatea, precipitarea,** și, în special, **lipsa sincronizării** între „mintea limpede" și „vîrful percutant", omul de șoc, au molipsit treptat ofensiva campionilor care n-a reușit să renască decît foarte rar, Lucescu fiind singurul om care s-a remarcat în atac. Dar ce se poate face cu un singur om ?!...

În lanțul cauzal, un loc important îl ocupă **Dumitrache.** Excelentul zburător la tot felul de mingi într-un timp nu prea îndepărtat, golgeterul din campionatul trecut, mai mult a fost suspendat (7 etape) decît a jucat, iar cînd a jucat, a făcut mai mult figurație. Și fără **Dumitrache** atacul campionilor a plutit destulă vreme în incertitudine, s-a agitat mult, a amenințat des porțile adverse, dar totul a rămas un fel de șah etern dat de un începător incapabil să facă mutarea decisivă. S-au investit multe iluzii și în cei doi noi veniți. Dar **Florian Dumitrescu** a rămas o simplă speranță care s-a stins mult prea repede, iar strategul **Nichi Dumitriu** a fost urmărit de ghinion. Pentru că, fie că n-a avut norocul să joace prea mult cu **Dumitrache,** cu care voia să facă — din cîte mărturisea la venirea sa în șos. Ștefan cel Mare — un cuplu celebru, ca cel din Grant, **cu Ion Ionescu,** fie ca atunci cînd a început să fie înțeles (sau să se înțeleagă !) nu numai de **Nunweiller VI,** a căzut pradă accidentelor repetate care l-au scos din formă.

Capabila linie mediană **Dinu — Radu Nunweiller,** care a lipsit însă în trei partide din formație (Dinu — suspendat, Radu Nunweiller — accidentat), și linia defensivă (uneori inegală în decursul aceleiași partide, mai ales acasă), linia defensivă în care experiența și dăruirea lui **Nunweiller III** îmbinată cu talentul și dorința de afirmare ale lui **Sătmăreanu II** și finișul foarte bun al lui **Deleanu** n-au putut salva un adevăr vechi de cînd fotbalul : **cea mai bună apărare este atacul !** Dinamo n-a avut un atac pe măsura pretențiilor și posibilităților sale, și, așa, a primit goluri (cei doi portari folosiți — **Cavai** a apărat numai 2 partide — au fost inconstanți), destule goluri (19 față de 13 în turul antecedent). Unele dintre ele au însemnat șocuri morale, altele chiar puncte... și clasamentul cu puncte s-a făcut și se va face totdeauna.

JUCĂTORI	TOTAL MINUTE	SUMA NOTELOR
1. Lucescu (15)	1350	119
2. Nunweiller III (15)	1350	115
2. Cheran (15)	1350	109
4. Fl. Dumitrescu (14)	1122	92
5. Sălceanu (15)	1119	96
6. Sătmăreanu II (14)	1115	100
7. Deleanu (13)	1112	98
8. Doru Popescu (14)	1018	87
9. Nunweiller VI (12)	1000	92
10. Dinu (12)	991	89
11. Andrei (10)	715	74
12. Constantinescu (7)	455	46
13. S. Gabriel (5)	405	40
14. Dumitrache (6)	375	32
15. Dumitriu II (8)	354	54
16. Mustățea (5)	233	22
17. Cavai (2)	180	17
18. Stoenescu (2)	180	13
19. Dobrău (3)	148	21
20. Haidu (2)	38	12

DACĂ ECHIPA VA JUCA LA ADEVĂRATA EI VALOARE...

Mai sînt 15 etape pînă la „serbările galante" ale actualului campionat. 15 etape în care se pot răsturna atîtea situații în fruntea clasamentului. Echipa campioană știe prea bine acest lucru. Și gîndește departe, foarte departe. Dinamoviștii au serioase motive să-și facă iluzii. Meciul acela, formidabilul meci de la Trnava, a fost un test de maturitate și a demonstrat valorosul registru de calități ale dinamoviștilor. Întrebarea care se pune, însă, astăzi, tot mai insistent, este dacă Dinamo mai poate reface drumul ce duce la titlu, cînd o despart de U.T.A. șase puncte și un program nu tocmai avantajos. Antrenorul **Nicușor** și căpitanul echipei, **Nunweiller III,** declarau presei că adevărații sportivi trebuie să creadă tot timpul în izbîndă, **și „dinamoviștii se vor bate pentru titlu".** Pe aceeași temă, mai tînărul **Sătmăreanu II** lansa o doleanță comună : **„Dacă în retur Dumitrache va fi cel de acum 2—3 ani, și poate să fie, atunci nimeni nu ne mai poate sta în cale. Cu Dumitrache în formă învingem U.T.A. chiar la Arad ! Și dacă am învins U.T.A., titlul va fi al nostru".**

...La sfîrșitul turului o anchetă a ziarului Sportul a cerut celor 16 antrenori divizionari să indice ordinea primelor trei locuri la finele campionatului. Am reținut cîteva răspunsuri. **Bazil Marian : „Dinamo, Steaua, Rapid" ; Ștefan Coidum : „Dinamo, U.T.A., F.C. Argeș" ; Fl. Halagian : „Dinamo, Steaua, U.T.A." ; Nicolae Proca : „Dacă echipele bucureștene vor juca în primăvară la adevărata lor valoare, atunci „sosirea" pe podium va arăta astfel : Dinamo, Steaua, U.T.A. Dacă nu..."**

Lecturînd respectiva anchetă, președintele clubului, **tov. Valeriu Buzea,** a conchis la modul cel mai logic cu putință : **„Dacă atîția alți adversari ne acordă ȘANSA la titlu, înseamnă că noi trebuie să fim CONVINȘI de acest lucru !"**

...Dacă echipele bucureștene vor juca la adevărata lor valoare, atunci Dinamo va cîștiga titlul. În fond, a spus-o un neutru. Problema este, însă, dacă echipele bucureștene (și în primul rînd Dinamo) vor juca la adevărata lor valoare.

Aceasta este, de fapt, singura problemă...

Mircea M. IONESCU

FIȘIER COMPETIȚIONAL

7.VIII.	: Celta Vigo	(d)	0—3
8.VIII.	: Malaga	(d)	3—4
14.VIII.	: Huelba	(d)	3—1
22.VIII.	**: C.F.R. Cluj**	**(d)**	**3—1**
29.VIII.	**: Steagul roșu**	**(a)**	**2—2**
5.IX.	**: Politehnica**	**(d)**	**1—0**
11.IX.	**: Rapid**	**(d)**	**1—2**
15.IX.	: Spartak Trnava	(a)	0—0
19.IX.	: Dunav Ruse	(a)	2—0
25.IX.	**: „U" Craiova**	**(a)**	**3—0**
29.IX.	: Spartak Trnava	(d)	2—2
3.X.	**: A.S.A. Tg. Mureș**	**(d)**	**0—0**
16.X.	**: „U" Cluj**	**(a)**	**3—2**
20.X.	: Feyenoord	(a)	0—3
24.X.	**: Farul**	**(d)**	**0—1**
30.X.	**: U.T.A.**	**(a)**	**1—1**
3.XI.	: Feyenoord	(d)	0—2
17.XI.	**: Jiul**	**(d)**	**1—2**
28.XI.	**: Crișul**	**(a)**	**3—1**
1.XII.	**: Steaua**	**(a)**	**1—0**
5.XII.	**: S. C. Bacău**	**(d)**	**1—3**
8.XII.	**: Petrolul**	**(a)**	**1—1**
12.XII.	**: F. C. Argeș**	**(d)**	**2—3**

Așadar, 23 de meciuri disputate, dintre care 15 în campionat (6 victorii, 4 egale, 5 înfrîngeri, golaveraj 23—19), 4 oficiale în „Cupa campionilor europeni" (2 jocuri egale, 2 înfrîngeri, golaveraj 2—7) și 4 amicale (2 victorii, 2 înfrîngeri, golaveraj 8—8).

Argumentînd, o dată în plus, incapacitatea propriei ofensive, **Nunweiller III, Sătmăreanu II** și **Dinu** au venit ei în atac să forțeze reduta adversă. Faza a fost surprinsă în partida tur (0—0) cu **SPARTAK TRNAVA,** la București. Dar cîte asemenea faze n-au mai existat în turul campionatului !...

Foto : V. BAGEAC

PE SCURT

- Echipa a beneficiat de 4 penaltiuri (unul în deplasare), toate transformate ; împotriva sa au fost dictate 2 penaltiuri, ambele transformate.
- În acest tur **Dumitrache** a primit 6 etape suspendare și o mustrare, **Dinu** trei etape, **Sătmăreanu II,** mustrare. **Dumitrache** și **Dinu** n-au jucat în prima etapă datorită unei suspendări din... campionatul trecut.
- Dinamo a cîștigat în deplasare 5 puncte (2 la Cluj, 2 la Iași, 1 la Tg. Mureș), a pierdut trei acasă (cîte unul cu Steagul roșu, U.T.A. și Petrolul).
- **Cele 23 de goluri au fost înscrise de : Doru Popescu (6), Lucescu (5), Sălceanu (3), Dumitrache (2), Fl. Dumitrescu (2), Nunweiller VI (2), Dinu (1), Sătmăreanu II (1) și Popovici** (U.T.A.) autogol.
- Jucătorii dinamoviști au avut 23 prezențe în „echipa etapei" (**Lucescu** de 6 ori, **Deleanu** și **Nunweiller VI** de cîte 4 ori, **Nunweiller III** de trei ori, **Andrei, Dinu, Fl. Dumitrescu, Sătmăreanu II, Dumitriu II, Constantinescu** cîte o dată.

„Ca randament global, nu a atins încă plafonul posibil. Are numai perioade cînd joacă la un nivel acceptabil. Cu toate că a acumulat și puncte în deplasare, echipa nu a avut o stabilitate satisfăcătoare. Totalul jocurilor bune (5) este insuficient pentru pretențiile echipei. Rezistența de joc și de competiție a fost inegală, în sensul neparticipării la efort a tuturor jucătorilor.

Echipa pare debusolată, nu a dat dovadă de un echilibru valoric cît de cît stabil. Greșelile evidente apar în toate compartimentele. În atac, jucătorii sînt izolați și lipsiți de incisivitate. Echipa se preocupă mai mult de rezultat decît de joc. Jucătorii dau dovadă de nervozitate excesivă, care duce uneori la ieșiri penibile și deseori simulează. În general, echipa joacă sub nivelul atins anul trecut. Este lipsită de organizare echilibrată a celor două dispozitive : atacul și apărarea. Aceste carențe au ieșit și mai mult în evidență la jocurile susținute cu Feyenoord, de care a fost întrecută în mod categoric".

(APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)